

Tågresa till Italien sommaren 2008.

Jag har varit i Italien. Kanske är det inget ovanligt idag när alla människor flyger kors och tvärs över världen. Men jag flög inte. Jag åkte tåg. Tåg från Märsta till Verona i Italien. Jag har gjort några tågresor förut från Märsta eftersom det är där jag bor. En annan tågresa hemifrån var till Le Mans i Frankrike för en del år sedan. Där var jag med om en testkörning med TGV i 350km/h. Men den mest intressanta var nog resan till London. Med tåg genom tunneln som var ganska ny då. Jag passerade Engelska kanalen 100 meter under vattenytan.

Men nu reste vi (ja, vi var tre stycken) till Italien. Vi tog pendeln in till Stockholm C för att byta till X2000 för vidare färd till Malmö. På Malmö C bordade vi nattåget till Berlin som färjades över från Trelleborg. Vi hade liggplats så sömnen var lite orgelbunden. Jag vaknade i alla fall till av att det var tyst. Tåget stod stilla och varken lyse eller fläktar fungerade och det var ett par timmar kvar till Berlin. Det blev lite oroligt i vagnskorridoren. Efter en stund kom vår reseledare och berättade att vi hade en lokskada och att vi skulle få byta till ett regionaltåg. Problemet var bara att vi stod mitt ute på linjen någonstans i nordtyskland. Regionaltågen stannar inte ute på linjen. De stannar bara på stationer där det finns plattformar. Nyfiken som jag är tog jag mig fram till loket. Där fick jag en mindre chock. Loket vi hade färdats efter liknade ett museilok. Enligt uppgift "är loket visserligen ett gammalt öststatslok men mycket driftsäkert". Efter ytterligare väntan dundrade ett godståg förbi på det andra spåret med gnisslande bromsar. Vi fick veta att godstågsloket skulle dra in vårt tåg till en station där vi kunde byta till ett tåg mot Berlin. Det var en elegant gest av godstågsföraren.

Resan gick vidare. Härligt att resa med tåg. Det finns ingen restaurant i värden som har mer omväxlande utsikt än restaurangvagn. Om man flyger får man ju bara se flygplatserna där man startar och där man landar. På en tågresa får man se och uppleva landskapet och tätorterna man passerar. För att inte tala om bekvämligheten och gemenskapen ombord på tåget. Det är som att göra två resor. Först upplevelsen under resans gång sedan upplevelsen när man kommit fram. I Berlin bytte vi till ett ICE som är kapabel för hastigheter långt över 200km/t. Det var en härlig känsla att rusa fram genom landskapet i 227km/h som var den högsta hastigheten jag noterade på en display i vagnen.

I München bytte vi till ett österrikiskt tåg. Bekvämt även det. Gott om plats för benen och bagage. Nu blev landskapet mer kuperat. Vi närmar oss Alperna och dess utlöpare. Den här linjen genom Brennerpasset är frekventerad av många och långa godståg. Förutom de vi mötte längs linjen stod det bland flera stycken och väntade på stationerna.

Mitt på gränsen mellan Österrike och Italien bytte vi till ett Italienskt lok. Det var något med det tekniska, olika ström eller signaler tror jag. Min Italienska är inget att skryta med. Kort sagt obefintlig. Men jag har inga problem med att beställa öl. Att slingra fram bland bergstoppar och djupa diken i maklig fart är en spännande

upplevelse. På vägen ner från alplandskapet genom Dolomiterna mötte oss små byar och många vinodlingar på bågge sidor om banan.

Fyra timmar sen kom vi fram till Verona. Jag tyckte inte det gjorde något eftersom jag gillar att åka tåg. Vistelsen på tåget blev ju lite längre. Sammantaget åkte vi med elva olika tåg varav ett var försenat. Bra rent statistiskt tycker jag. Nästan varje gång jag har flugit har ju planet varit försenat. I Verona vi blev hämtade av en buss som körde oss till den lilla byn Garda vid Gardasjön. Hemresan gick åt motsatt håll och fungerade bra fränsett att vi inte fick vara med om någon försening.

Resan från Märsta till Verona och åter var mycket trevlig och spännande. Nästan lika trevlig och spännande som att åka inlandsbanan.

©Lars Holmqvist

Medl.nr.39

Är du ansluten till en internetdator så kan du klicka på länken till mitt fotoalbum!
<http://fotoalbum-lars-holmqvist.inlandsbanansvanner.se/#home>